

De school is uit.
Tom loopt op het plein.
Hij kijkt naar de grond.
Hij is bang.
En ja, hij hoort het al.
'Kijk, daar is Tom,' zegt Bert.
'Kom op, we gaan naar hem toe.'
De groep roept:
'Tom is stom!
Tom is dom en stom!'

Tom beeft.
'Hou op!' zegt hij boos.
Bert lacht.
'Niks hou op.
Wil je een klap voor je kop?'
Hij geeft Tom een stomp in zijn buik.
De groep lacht.
'Ha ha!
Tom is stom... Tom is stom.'
Jan geeft Tom nog een schop.
En dan gaan ze weg.

Lot komt uit school.
Ze is bijna thuis.
Dan ziet ze Tom.
'Dag!' zegt ze.
'Hoe heet jij?'
Tom kijkt boos naar Lot.

‘Tom,’ bromt hij.

‘Ik heet Lot,’ zegt Lot.

‘Waar woon jij?’

Tom haalt zijn schouders op.

Dan wijst hij naar een huis.

‘Daar,’ zegt hij nors.

Lot is verbaasd.

‘Wat doe je raar.

Wat is er aan de hand?’

‘Niks,’ zegt Tom nu heel kwaad.
‘En hou numaar op.
Wil je een klap voor je kop?’
Tom doet net of hij Lot wil slaan.
Lot schrikt.
‘Ik ga al weg,’ zegt ze boos.
‘Stom joch.’

Koen speelt bij Lot.
Ze staan voor het raam.
Dan zien ze Tom op straat.
Hij kijkt weer naar de grond.
'Wie is dat?' vraagt Koen.
'Dat is Tom,' zegt Lot.
'Hij woont hier in de straat.'
'Waar dan?' vraagt Koen verbaasd.
'In dat huis dat leeg stond,' zegt Lot.
'Leuk,' roept Koen.
'Nog een kind er bij in de straat.'

‘Nou,’ zegt Lot.

‘Tom is niet zo leuk.

Hij is altijd kwaad.

Hij gaf me bijna een klap.

En ik deed niks.’

Koen denkt na.

‘Tom zit niet bij ons op school.’

‘Nee,’ zegt Lot.

‘Hij zit op die school om de hoek.

En dat is maar goed ook.’

‘Ja,’ zegt Koen.

‘Ik wil geen stom kind in de klas.’

Tom belt aan.
Zijn moeder doet open.
'Kom binnen!' roept ze blij.
Tom trekt zijn jas uit.
'Wil je thee?' vraagt mam.
Tom knikt.
Hij gaat op de bank zitten.
'Hoe was het op school?'
'Goed, hoor,' zegt Tom.
Zijn moeder kijkt hem aan.
'Ben je soms ziek?'
Ik vind je vaak zo stil.'
'Ik ben niet ziek,' broemt Tom.

